

Riktlinjer om förhandsgranskning av interna modeller

Riktlinjer om förhandsgranskning av interna modeller

Inledning

- 1.1. Enligt artikel 16 i förordning (EU) 1904/2010 av den 24 november 2010 (nedan kallad "Eiopaförordningen")⁽¹⁾ utfärdar Eiopa riktlinjer till de nationella behöriga myndigheterna (NBM) för åtgärder under förberedelsefasen och tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II-direktivet)⁽²⁾.
- 1.2. Dessa riktlinjer är tillämpliga på förhandsgranskningsprocessen av interna modeller, där nationella behöriga myndigheter förväntas bilda sig en uppfattning om hur förberett ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag är för att lämna in en ansökan om användning av en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet under Solvens II-regelverket och uppfylla de krav på interna modeller som ställs i direktivet, i synnerhet i artiklarna 112, 113, 115, 116 och 120–126.
- 1.3. I frånvaro av förberedande riktlinjer kan de europeiska nationella behöriga myndigheterna se behov av att utforma nationella lösningar för att säkerställa en sund risktillsyn. I stället för en enhetlig tillsyn inom EU kan det uppstå olika nationella lösningar, vilket skulle kunna få en negativ inverkan på den inre marknadens funktion.
- 1.4. Det är av yttersta vikt att förberedelserna inför Solvens II-direktivet sker på ett enhetligt sätt. Dessa riktlinjer främjar förberedelser inom viktiga områden som omfattas av Solvens II-direktivet och syftar till att säkra en god styrning av företagen och se till att tillsynsmyndigheterna förfogar över tillräckligt med information. Dessa omfattar företagsstyrningssystemet inklusive riskhanteringssystemet och den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med den egna risk- och solvensbedömningen, kallad *Orsa*), förhandsgranskning av interna modeller och lämnande av information till nationella behöriga myndigheter.
- 1.5. Det är viktigt att förberedelser genomförs i god tid så att försäkringsföretag och nationella behöriga myndigheter, när Solvens II-direktivet är tillämpligt, är väl förberedda att tillämpa det nya systemet. Nationella behöriga myndigheter förväntas därför föra en nära dialog med företagen.
- 1.6. Som ett led i förberedelserna inför Solvens II-direktivet bör nationella behöriga myndigheter fr.o.m. den 1 januari 2014 ha infört dessa riktlinjer så att försäkrings- och återförsäkringsföretag vidtar lämpliga åtgärder inför en fullständig implementering av Solvens II-direktivet.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48–83.

⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1–155.

- 1.7. Nationella behöriga myndigheter bör senast före utgången av februari månad varje år lämna en lägesrapport till Eiopa om tillämpningen av dessa riktlinjer under föregående år. Den första rapporten lämnas senast den 28 februari 2015 och gäller för perioden mellan den 1 januari 2014 till den 31 december 2014.
- 1.8. Syftet med Eiopas riktlinjer om förhandsgranskningsprocessen av interna modeller är att ge vägledning om vad nationella behöriga myndigheter och ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ansöker om förhandsgranskning bör tänka på så att de nationella behöriga myndigheterna kan bilda sig en uppfattning om hur förberett försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är för att lämna in en ansökan om användningen av intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet under Solvens II-regelverket. Därför är förhandsgranskningsprocessen inte ett förhandsgodkännande av den interna modellen. När Solvens II-regelverket träder i kraft behöver ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ansökt om användning av en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet uppfylla kraven i direktivet, vilka kommer att specificeras i delegerade akter.
- 1.9. Syftet med riktlinjerna är en ökad enhetlighet i tillsynens tillvägagångssätt under förhandsgranskningsprocessen. Riktlinjerna bör också hjälpa ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag att utarbeta ramar för sin interna modell och därigenom förbereda sig för att lämna in en ansökan om användningen av en intern modell under Solvens II-regelverket. Riktlinjerna innebär också att förhandsgranskningsprocessen förlängs för försäkringsföretag som önskar lämna in en ansökan om användningen av en intern modell från och med den första dagen som Solvens II-regelverket är tillämpligt.
- 1.10. I samband med förhandsgranskningen för grupper bör de nationella behöriga myndigheterna, i synnerhet de involverade nationella behöriga myndigheterna, kommunicera med varandra inom tillsynskollegierna.
- 1.11. Kommunikationen mellan de nationella behöriga myndigheterna och försäkrings- eller återförsäkringsföretaget bör vara kontinuerlig under hela förhandsgranskningsprocessen och under den framtida bedömningen av den ansökan som företaget eventuellt lämnar in under Solvens II-regelverket, samt efter det att den interna modellen har godkänts under tillsynens granskningsprocess.
- 1.12. Fler bestämmelser om förhandsgranskningsprocessen finns i Ceiops nivå 3-vägledning om förhandsgranskningsprocessen av interna modeller, *Pre-application process for Internal Models (former Consultation Paper 80)* ⁽³⁾.
- 1.13. Nationella behöriga myndigheter förväntas säkerställa att dessa riktlinjer tillämpas på ett sätt som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet. Riktlinjerna speglar redan proportionalitetsprincipen genom att denna princip är integrerad i dem.

⁽³⁾ https://eiopa.europa.eu/fileadmin/tx_dam/files/consultations/consultationpapers/CP80/CEIOPS-DOC-76-10-Guidance-pre-application-internal-models.pdf

1.14. Om ingenting annat uttryckligen anges är samtliga riktlinjer tillämpliga under förhandsgranskningsprocessen av

- en partiell eller fullständig intern modell som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag kommer att ansöka om att få använda för beräkning av solvenskapitalkravet genom Solvens II-regelverket,
- en partiell eller fullständig intern modell som en grupp, enligt definitionen nedan, kommer att ansöka om att få använda.

1.15. I riktlinjerna i sektion II används följande definitioner:

- "*Intern(a) modell(er) för en grupp (eller flera grupper)*": antingen en intern modell som kommer att användas under Solvens II-regelverket för att enbart beräkna solvenskapitalkravet på gruppnivå (enligt artikel 230 i Solvens II-direktivet) eller en intern modell som kommer att användas under Solvens II-regelverket för att beräkna både solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkravet för minst ett anknutet företag som omfattas av denna interna modell vid beräkning av solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt konsolideringsmetoden (gruppintern modell enligt artikel 231 i Solvens II-direktivet).
- "*De berörda nationella behöriga myndigheterna*": de nationella behöriga myndigheterna i alla de medlemsstater där huvudkontoren är belägna för de anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretagen som omfattas av en gruppintern modell enligt ovan (artikel 231 i Solvens II-direktivet) och för vilka solvenskapitalkravet beräknas med den gruppinterna modellen.
- "*De involverade nationella behöriga myndigheterna*": de nationella behöriga myndigheterna i alla de medlemsstater där huvudkontoren är belägna för de anknutna företag som omfattas av en intern modell för en grupp (både enligt artikel 230 och artikel 231 i Solvens II-direktivet).

När en gruppintern modell används enligt artikel 231 i Solvens II-direktivet är *de berörda nationella behöriga myndigheterna* en del av *de involverade nationella behöriga myndigheterna*.

- "*Expertutlåtande*": sakkunskap hos enskilda personer eller kommittéer som har relevanta kunskaper, erfarenhet och förståelse för de risker som finns i försäkrings- eller återförsäkringsverksamheten.
- Begreppet "*informationsinnehåll hos den prognostiserade sannolikhetsfördelningen*" har huvudsakligen två dimensioner: omfattningen av företagets kunskaper om riskprofilen som återspeglas i den uppsättning händelser som ligger till grund för den prognostiserade sannolikhetsfördelningen, och den valda beräkningsmetodens förmåga att omvandla denna information till en fördelning av monetära värden som härrör från förändringar av primärkapitalet. Informationsinnehållet bör inte bara avse den prognostiserade sannolikhetsfördelningens detaljeringsnivå, eftersom också en prognos i form av en kontinuerlig fördelning kan ha litet informationsinnehåll.

- "*Referensriskmått*": värdet av Value-at-Risk för primärkapitalet som motsvarar konfidensnivån 99,5 % under en ettårsperiod, enligt artikel 101.3 i Solvens II-direktivet.
- "*Analytisk slutna form*": direkt matematisk formel som kopplar det av försäkringsföretaget valda riskmålet till det ovan definierade referensmålet.
- "*t=0*": det datum för vilket försäkringsföretaget kommer att beräkna solvenskapitalkravet med sin interna modell.
- "*t=1*": en tidpunkt som infaller ett år efter det datum för vilket försäkringsföretaget kommer att beräkna solvenskapitalkravet med sin interna modell.
- En kvantitativ eller kvalitativ aspekt av en intern modell bör betraktas som "*materiell*" när en förändring av eller ett fel hos denna aspekt kan generera en effekt på utdata från denna interna modell som kan påverka de beslut som fattas eller de bedömningar som genomförs av dem som använder denna information, däribland de nationella behöriga myndigheterna.

1.16. Riktlinjerna ska börja tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2014.

Sektion I: Allmänna bestämmelser om riktlinjer

Riktlinje 1 – Allmänna bestämmelser om riktlinjer

- 1.17. Nationella behöriga myndigheter bör vidta lämpliga åtgärder för att fr.o.m den 1 januari 2014 tillämpa dessa riktlinjer när det gäller förhandsgranskningsprocessen av interna modeller.
- 1.18. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder för att bilda sig en uppfattning om hur förberett ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ansöker om förhandsgranskning är för att lämna in en ansökan om användning av en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet under Solvens II-regelverket och uppfylla de krav på interna modeller som ställs i direktiv 2009/138/EG, i synnerhet i artiklarna 112, 113, 115, 116, 120–126 och 231.
- 1.19. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som ansöker om förhandsgranskning vidtar nödvändiga åtgärder för att
- a) utforma sitt ramverk för dess interna modell på ett sådant sätt att de är förberedda att använda den interna modellen för såväl riskhantering och beslutsfattande som att beräkna solvenskapitalkravet, och
 - b) förbereda sig på möjligheten att deras interna modell inte godkänns och införa processer för att beräkna solvenskapitalkravet med standardformeln samt beakta konsekvenserna av detta för kapitalplaneringen.

Riktlinje 2 – Lägesrapport till Eiopa

- 1.20. Nationella behöriga myndigheter bör senast före utgången av februari månad varje år lämna in en lägesrapport till Eiopa om tillämpningen av dessa riktlinjer under föregående år. Den första rapporten lämnas senast den 28 februari 2015 och gäller perioden mellan den 1 januari 2014 till den 31 december 2014.

Sektion II: Förhandsgranskning av interna modeller

Kapitel 1: Allmänna riktlinjer

Riktlinje 3 – De nationella behöriga myndigheternas granskning

1.21. När de nationella behöriga myndigheterna fastställer och överväger omfattningen av de granskningar de genomför under förhandsgranskningsprocessen bör de minst beakta

- a) särdragen hos det försäkringsföretag som ansöker om förhandsgranskning och dess interna modell,
- b) förhållandet mellan den del av den interna modellen som granskas och andra delar av den interna modellen, och
- c) den proportionalitetsprincip som beskrivs i artikel 29.3 i Solvens II-direktivet, men som emellertid inte bör innebära att några av kraven på en intern modell i Solvens II-regelverket kan åsidosättas eller sänkas. I synnerhet bör de nationella behöriga myndigheterna ta hänsyn till proportionalitetsprincipen genom att beakta
 - i) arten, omfattningen och komplexiteten hos de risker som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag exponeras för, och
 - ii) försäkringsföretagets interna modells utformning, omfattning och kvalitativa aspekter.

1.22. De nationella behöriga myndigheterna bör löpande ge försäkringsföretaget återkoppling på de granskningar de genomför av den interna modellen under förhandsgranskningsprocessen.

1.23. De nationella behöriga myndigheterna bör under förhandsgranskningsprocessen säkerställa sig om att försäkringsföretaget lämnar uppgift om solvenskapitalkrav enligt standardformeln. Den information som lämnas bör täcka det totala kapitalkravet och följande riskkategorier, som faller inom den interna modellens risker:

- a) Marknadsrisk
- b) Motpartsrisk
- c) Livförsäkringsrisk
- d) Sjukförsäkringsrisk
- e) Skadeförsäkringsrisk
- f) Katastrofrisk inom skadeförsäkring
- g) Operativ risk

1.24. De nationella behöriga myndigheterna bör komma överens om att den information som lämnas är på lämpligt detaljerad nivå, och tar hänsyn till de punkter som definierats i Tekniskt Annex I och de detaljer som beskrivs i Tekniskt Annex II till "Riktlinjer för lämnande av information". Lämnandet av informationen bör följa de rapporteringsperioder och tidsfrister som de nationella behöriga myndigheterna kommer överens om med försäkringsföretaget under förhandsgranskningsprocessen.

Riktlinje 4 – Ändringar av den interna modellen under förhandsgranskningsprocessen

1.25. De nationella behöriga myndigheterna bör övervaka och när så är lämpligt granska ändringar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget gör av sin interna modell efter det att en del granskningar har avslutats under förhandsgranskningsprocessen.

1.26. I detta syfte bör de nationella behöriga myndigheterna säkerställa att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget meddelar dem alla ändringar av den interna modellen som genomförs eller planeras och som försäkringsföretaget anser vara relevanta.

1.27. När det gäller ändringar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget genomför av sin interna modell under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna minst bilda sig en uppfattning om

- a) den företagsstyrning som försäkringsföretaget tillämpar i samband med dessa ändringar, däribland internt godkännande av ändringar, intern kommunikation, dokumentation samt utvärdering av ändringarna, och
- b) försäkringsföretagets klassificering av ändringarna.

Kapitel 2: Modelländringar

Riktlinje 5 – Omfattningen av styrdokumentet för modelländringar

1.28. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, när det fastställer styrdokumentet för ändring av modellen, täcker alla relevanta källor till ändring som kan påverka dess solvenskapitalkrav, varav minst ändringar

- a) i försäkringsföretagets företagsstyrningssystem,
- b) av försäkringsföretagets efterlevnad av kraven på att använda den interna modellen,
- c) av lämpligheten i de tekniska specifikationerna för försäkringsföretagets interna modell, och

d) i försäkringsföretagets riskprofil.

Riktlinje 6 – Definition av större ändring

- 1.29. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget utvecklar och använder ett antal förklarande kvalitativa eller kvantitativa indikatorer för att definiera en större ändring, och om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har ett sakligt tillvägagångssätt för att klassificera ändringar som större.
- 1.30. En av de indikatorer som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag planerar att använda för att identifiera större ändringar kan vara den kvantitativa påverkan på solvenskapitalkravet eller på enskilda delar av solvenskapitalkravet av en modelländring, men de nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkringsföretaget säkerställer att andra kvalitativa och kvantitativa indikatorer också används.
- 1.31. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att de indikatorer det utvecklar tar hänsyn till försäkringsföretagets särdrag och särdragen hos dess interna modell.

Riktlinje 7 – Kombinationer av flera ändringar

- 1.32. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget avser att utvärdera effekterna av varje ändring för sig och de sammantagna effekterna av alla ändringar på solvenskapitalkravet eller dess enskilda delar.
- 1.33. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget avser att utvärdera sådana effekter i syfte att förhindra att enskilda effekter uppväger varandra och att den sammantagna effekten av flera olika ändringar förbises.

Riktlinje 8 – Styrdokument för ändringar av gruppintern modell (enligt artikel 231 i Solvens II-direktivet)

- 1.34. Under förhandsgranskningsprocessen bör de involverade nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som använder en gruppintern modell utvecklar ett styrdokument för ändringar av modellen.
- 1.35. De involverade nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att styrdokumentet för ändringar av modellen innehåller en specifikation av större och mindre ändringar ur ett grupperspektiv samt för vart och ett av de anknutna företagen som använder den gruppinterna modellen för att beräkna sina enskilda solvenskapitalkrav.

- 1.36. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att större ändringar i ett enskilt företag klassificeras som en större ändring i styrdokumentet.

Kapitel 3: Användningskrav

Riktlinje 9 – Bedömning av regelefterlevnad

- 1.37. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretagen uppfyller de användningskrav som avses i artikel 120 i Solvens II-direktivet, och i synnerhet, minst
- a) de olika användningsområdena för modellen,
 - b) hur modellen är anpassad till verksamheten,
 - c) förståelsen av modellen,
 - d) på vilket sätt modellen stödjer beslutsfattandet, och
 - e) hur modellen integreras i riskhanteringssystemet.
- 1.38. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig denna uppfattning utan att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget behöver upprätta en fullständig och detaljerad lista med specifika användningsområden.

Riktlinje 10 – Incitament för att förbättra kvaliteten av den interna modellen

- 1.39. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att den interna modellen används i dess riskhanteringssystem och sina beslutsprocesser på ett sådant sätt att det skapas incitament att förbättra kvaliteten av den interna modellen som sådan.

Riktlinje 11 – Lämplig för verksamheten

- 1.40. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna beakta åtminstone följande faktorer när de bildar sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att den interna modellen har en tillräcklig detaljeringsnivå för dess verksamhet
- a) om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget använder den interna modellen i sin beslutsprocess när det gäller att fatta viktiga affärsbeslut, inklusive strategiska beslut, och andra relevanta beslut,
 - b) försäkrings- eller återförsäkringsföretagets riskhanteringssystem och hur detaljerat detta är,
 - c) den detaljeringsnivå som fordras för försäkrings- eller återförsäkringsföretagets beslutsprocess,

- d) hur beslutsstrukturen i försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är utformad, och
- e) försäkrings- eller återförsäkringsföretagets interna förteckning av hur utdata från den interna modellen utformats.

Riktlinje 12 – Förståelse av den interna modellen

- 1.41. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och användare av den interna modellen i sitt beslutsfattande förstår den.
- 1.42. I syfte att bilda sig en uppfattning om försäkringsföretagets förståelse av den interna modellen bör de nationella behöriga myndigheterna överväga att intervjua personer från förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och de personer som har befogenheter att driva försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.
- 1.43. De nationella behöriga myndigheterna bör också överväga att granska protokoll och tillhörande dokumentation från styrelsemöten eller möten med andra beslutsfattande organ för att bilda sig en uppfattning om hur förberett försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är för att uppfylla användningskraven.

Riktlinje 13 – Stöd för beslutsfattandet

- 1.44. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer och kan visa att den interna modellen används i beslutsfattandet.

Riktlinje 14 – Stöd för beslutsfattandet

- 1.45. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att företagets interna intressenter, i synnerhet dess förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, regelbundet får utdata från den interna modellen som är relevanta för affärsbesluten.

Riktlinje 15 – Stöd för beslutsfattandet

- 1.46. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att den interna modellen åtminstone kan mäta det ekonomiska kapitalet samt urskilja hur riskprofilen påverkas av potentiella beslut som modellen används för.
- 1.47. De nationella behöriga myndigheterna bör också bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har förståelse för hur sådana beslut påverkar solvenskapitalkravet.

Riktlinje 16 – Beräkningsfrekvens

1.48. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget går till väga för att utforma en process för att övervaka sin riskprofil och hur en betydande ändring av riskprofilen utlöser en ny beräkning av solvenskapitalkravet.

Riktlinje 17 – Gruppens särdrag

1.49. Genom förhandsgranskningsprocessen av en gruppintern modell bör de involverade nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur det deltagande företaget och de anknutna företag som kommer att använda den gruppinterna modellen för att beräkna sina enskilda solvenskapitalkrav samarbetar för att säkerställa att den interna modellen utformas så att den lämpar sig för deras verksamhet.

1.50. De involverade nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur det deltagande företaget och de anknutna företagen minst kan visa

- a) att deras enskilda solvenskapitalkrav kommer att beräknas med den frekvens som krävs enligt artikel 102 i Solvens II-direktivet och när så är nödvändigt i beslutsprocessen,
- b) att de kan föreslå ändringar av den gruppinterna modellen, särskilt för komponenter som är materiella för dem eller efter en ändring av deras riskprofil och ta i beaktande de förutsättningar som försäkringsföretaget arbetar under, och
- c) att de anknutna företagen har nödvändig förståelse för de delar av den interna modellen som rör riskerna för deras respektive företag.

1.51. De involverade nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretag som kommer att använda en gruppintern modell för att beräkna sina solvenskapitalkrav säkerställer att den interna modellen utformas på ett sätt som lämpar sig för deras verksamhet och riskhanteringssystem, inklusive framtagande av utdata, på gruppnivå och för de anknutna företagen, som är tillräckligt detaljerad så att den gruppinterna modellen kan ha en betydande funktion i beslutsprocessen.

Kapitel 4: Antaganden och expertbedömningar

Riktlinje 18 – Ställa upp antaganden

1.52. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ställer upp antaganden och använder expertbedömningar, i synnerhet vilken materiell påverkan användningen av antaganden har med avseende på de följande riktlinjerna om antaganden och expertbedömningar.

- 1.53. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur företaget bedömer materialiteten, med hänsyn till både kvalitativa och kvantitativa indikatorer och med beaktande av extrema förlustsituationer.
- 1.54. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget bedömer de indikatorer som tas i beaktande.

Riktlinje 19 – Styrning

- 1.55. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att det finns en validerad och dokumenterad process för att fastställa antaganden och i synnerhet vid användningen av expertbedömningar.
- 1.56. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att antagandena härleds och används på ett konsekvent sätt över tid och i alla delar av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, samt att de lämpar sig för den avsedda användningen.
- 1.57. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget godkänner antagandena på olika nivåer enligt dess materialitet, för de mest materiella antagandena inklusive förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet.

Riktlinje 20 – Kommunikation och osäkerhet

- 1.58. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att processerna för fastställande av antaganden, och i synnerhet användningen av expertbedömningar, specifikt syftar till att minska risken för missförstånd eller brister i kommunikationen mellan de olika funktionerna som berörs.
- 1.59. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget går till väga för att skapa en formell och dokumenterad process för återkoppling mellan de som tillhandahåller materiella expertbedömningar och de som använder expertbedömningarna och resultatet av antagandena.
- 1.60. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget skapar insyn i osäkerheten i antagandena och i tillhörande variation hos slutresultaten till följd av denna osäkerhet.

Riktlinje 21 – Dokumentation

- 1.61. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget dokumenterar processen för att fastställa antaganden, och i synnerhet

användningen av expertbedömningar, på ett sådant sätt att det skapar insyn i processen.

- 1.62. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget dokumenterar de fastställda antagandena och materialiteten i dessa, de involverade experterna, den avsedda användningen samt de datum när antagandena börjar gälla och dess giltighetsperiod.
- 1.63. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget dokumenterar motiveringen till sin ståndpunkt, inklusive den information den baserar sig på, på en detaljnivå som tydligt beskriver både antaganden och den process och de beslutskriterier som har använts för att välja antagandena och förkasta andra alternativ.
- 1.64. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att de som använder materiella antaganden får tydlig och heltäckande skriftlig information om dessa antaganden.

Riktlinje 22 – Validering

- 1.65. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att processen för att välja antaganden och använda expertbedömningar valideras.
- 1.66. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att processen och verktygen för att validera antagandena dokumenteras, och i synnerhet att användningen av expertbedömningar dokumenteras.
- 1.67. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget håller reda på förändringar av materiella antaganden till följd av ny information samt analyserar och förklarar dessa förändringar och avvikelser från materiella antaganden.
- 1.68. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget använder andra valideringsinstrument, såsom stresstester eller känslighetstester, när så är möjligt och lämpligt.
- 1.69. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ser över valda antaganden med hjälp av oberoende interna eller externa experter.
- 1.70. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget upptäcker omständigheter då antagandena skulle kunna anses vara felaktiga.

Kapitel 5: Metodologisk konsistens

Riktlinje 23 – Kontroller av överensstämmelse (konsistens)

- 1.71. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer överensstämmelse mellan de metoder som används för att beräkna den prognostiserade sannolikhetsfördelningen och de metoder som används för att värdera tillgångar och skulder i balansräkningen för solvensändamål.
- 1.72. De nationella behöriga myndigheterna bör i synnerhet bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kontrollerar att överensstämmelse vid följande steg i beräkningen av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen, om de är relevanta för den aktuella delen av modellen:
- a) Överensstämmelsen i övergången mellan värderingen av tillgångar och skulder i balansräkningen för solvensändamål och den interna modellen för beräkning av solvenskapitalkrav.
 - b) Hur värderingen av tillgångar och skulder i den interna modellen på värderingsdagen överensstämmer med värderingen av tillgångar och skulder i balansräkningen för solvensändamål.
 - c) Hur förväntade riskfaktorer och deras påverkan på prognostiseringen av monetära värden överensstämmer med antagandena om dessa riskfaktorer som används för värderingen av tillgångar och skulder i balansräkningen för solvensändamål.
 - d) Hur omvärderingen av tillgångar och skulder i slutet av perioden överensstämmer med värderingen av tillgångar och skulder i balansräkningen för solvensändamål.

Riktlinje 24 – Aspekter på överensstämmelse

- 1.73. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tar hänsyn till minst följande aspekter vid bedömningen av överensstämmelse:
- a) Överensstämmelsen mellan de beräkningsmetoder som tillämpas vid värderingen av tillgångar och skulder i balansräkningen för solvensändamål och de som används vid beräkningen av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen.
 - b) Överensstämmelsen mellan data och parametrar som används vid beräkningarna.
 - c) Överensstämmelsen mellan de antaganden som ligger till grund för de olika beräkningarna, i synnerhet antaganden om avtalsenliga valmöjligheter och finansiella garantier, framtida åtgärder som

företagsledningen kan komma att vidta samt förväntade framtida diskretionära förmåner.

Riktlinje 25 – Bedömning av överensstämmelse

- 1.74. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget genomför regelbundna bedömningar av överensstämmelse som en del av sin validering av den interna modellen i enlighet med artikel 124 i Solvens II-direktivet.
- 1.75. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget genomför bedömningen av överensstämmelse på kvantitativ basis när så är möjligt och rimligt.
- 1.76. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i sin konsekvensbedömning
 - a) identifierar och dokumenterar eventuella avvikelser mellan beräkningen av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen och värderingen av tillgångar och skulder i balansräkningen för solvensändamål.
 - b) bedömer effekterna av avvikelserna, både enskilt och sammantaget, och
 - c) verifierar att avvikelserna inte resulterar i bristande överensstämmelse mellan beräkningen av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen och värderingen av tillgångar och skulder i balansräkningen för solvensändamål

Kapitel 6: Prognostiserad sannolikhetsfördelning

Riktlinje 26 – Kännedom om riskprofilen

- 1.77. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att den uppsättning händelser som ligger till grund för den prognostiserade sannolikhetsfördelningen och därmed den interna modellen är fullständig.
- 1.78. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om de processer som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inför i syfte att upprätthålla tillräckliga och aktuella kunskaper om sin riskprofil.
- 1.79. De nationella behöriga myndigheterna bör i synnerhet bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har för avsikt att upprätthålla kunskapen om riskdrivare och andra faktorer som förklarar beteenden i den underliggande variabeln för den prognostiserade sannolikhetsfördelningen, så

att den prognostiserade sannolikhetsfördelningen speglar alla relevanta egenskaper hos dess riskprofil.

Riktlinje 27 – Informationsinnehållet hos den prognostiserade sannolikhetsfördelningen

- 1.80. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget bedömer lämpligheten i de försäkringstekniska och statistiska metoder som används för att beräkna den prognostiserade sannolikhetsfördelningen och hur förmågan att tillvarata erfarenheter om riskprofilen används i metoderna.
- 1.81. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget väljer metoder som genererar en prognostiserad sannolikhetsfördelning som har ett tillräckligt informationsinnehåll för att fånga alla relevanta egenskaper hos dess riskprofil och vara till stöd vid beslutsfattandet.
- 1.82. De nationella behöriga myndigheterna bör också bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget vid denna bedömning av tillvägagångssättet beaktar tillförlitligheten i skattningen av ogynnsamma kvantiler utifrån den prognostiserade sannolikhetsfördelningen.
- 1.83. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att strävan att generera en detaljerad prognostiserad sannolikhetsfördelning inte minskar tillförlitligheten i uppskattade ogynnsamma kvantiler.

Riktlinje 28 – Bedömning av informationsinnehållet i den prognostiserade sannolikhetsfördelningen

- 1.84. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna för att bilda sig en uppfattning i enlighet med riktlinje 28 och för att säkerställa ett enhetligt synsätt under förhandsgranskningsprocessen och i samband med modelländringar, åtminstone ta hänsyn till
 - a) försäkringsföretagets riskprofil och i vilken utsträckning den reflekteras av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen ,
 - b) nya rön inom försäkringsvetenskapen och allmänt accepterad praxis på marknaden,
 - c) åtgärder som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, när det gäller informationsinnehållet i den prognostiserade sannolikhetsfördelningen, vidtar för att säkerställa överensstämmelse med tester av den interna modellen och de normer som anges i artiklarna 120–126 i Solvens II-direktivet,
 - d) det sätt på vilket de valda metoderna och försäkrings- eller återförsäkringsföretagets erhållna prognostiserade sannolikhetsfördelning för en viss risk samverkar med andra risker som omfattas av den interna

modellen när det gäller informationsinnehållet i den prognostiserade sannolikhetsfördelningen, och

- e) riskens art, omfattning och komplexitet med avseende på artikel 29.3 i Solvens II-direktivet.

Riktlinje 29 – Utökade prognostiserade sannolikhetsfördelningar

- 1.85. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget går tillväga för att säkerställa att den prognostiserade sannolikhetsfördelningen inte tillförs ogrundat informationsinnehåll som inte speglar den ursprungliga kunskapen om dess riskprofil [jämför riktlinje 28].
- 1.86. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur det tillvägagångssätt som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar för att berika informationsinnehållet i den prognostiserade sannolikhetsfördelningen överensstämmer med normerna för statistisk kvalitet när det gäller metoder, antaganden och data. Om dessa metoder innefattar användning av expertbedömningar bör riktlinjerna om fastställande av antaganden och expertbedömningar tillämpas.

Kapitel 7: Kalibrering – approximationer

Riktlinje 30 – Kunskap om approximationer

- 1.87. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget visar prov på god förståelse för de approximationer som tillåts enligt artikel 122.3 i Solvens II-direktivet och som det använder.
- 1.88. De nationella behöriga myndigheterna bör i synnerhet bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkringsföretaget åtminstone
 - a) beaktar det fel som approximationerna inför i solvenskapitalkravet,
 - b) visar att de approximationer som införs inte leder till att solvenskapitalkravet är materiellt lägre i förhållande till resultatet av beräkningen med referensriskmättet, för att säkerställa att försäkringstagarna ges ett likvärdigt skydd som det som följer av artikel 101.3 i Solvens II-direktivet, och
 - c) ifrågasätter och verifierar stabiliteten i utdata från approximationerna över tid samt i extrema förlustsituationer i enlighet med sin riskprofil.
- 1.89. De nationella behöriga myndigheterna bör klargöra för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget att materiell osäkerhet kring de approximationer som används för att omkalibrera solvenskapitalkravet inte är tillåten om denna osäkerhet leder till att solvenskapitalkravet blir för lågt beräknat.

Riktlinje 31 – Referensriskmättet som ett mellanliggande resultat

1.90. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kan härleda referensriskmättet som ett delresultat av beräkningen av det ekonomiska kapitalet bör de nationella behöriga myndigheterna under förhandsgranskningsprocessen bilda sig en uppfattning om hur företaget kan visa att detta resultat ger en rättvisande bild av dess riskprofil.

Riktlinje 32 – Användning av en annan underliggande variabel

1.91. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, om det vid beräkning av solvenskapitalkravet kommer att använda värdet av en annan underliggande variabel än primärkapitalet, visar

- a) antingen att skillnaden mellan primärkapitalet och den underliggande variabeln inte är materiell vid $t=0$ och under alla förutsebara förutsättningar fram till och med $t=1$, eller
- b) i det fall att denna skillnad är materiell, att det inte kan bli någon signifikant variation under den kommande perioden, särskilt under extrema förlustsituationer, enligt företagets riskprofil.

1.92. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget om det använder värdet av en annan underliggande variabel än primärkapitalet, visar att

- a) det kan förklara skillnaden mellan primärkapitalet och den underliggande variabeln vid $t=0$, och
- b) det förstår skillnaden mellan primärkapitalet och den underliggande variabeln i alla situationer fram till och med $t=1$.

1.93. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om på vilket sätt den balansräkning som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget använder för beräkning av solvenskapitalkravet resulterar i att företaget kan fastställa ett medräkningsbart primärkapital som kan täcka solvenskapitalkravet, oberoende av vilken metod som används för att beräkna detta solvenskapitalkrav.

Riktlinje 33 – Användning av en analytisk sluten form

1.94. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, om det använder en analytisk sluten form för att omkalibrera sitt kapitalkrav från det interna riskmättet till referensriskmättet, kan visa att de antaganden som formeln bygger på är realistiska och också är giltiga i extrema förlustsituationer enligt företagets riskprofil.

Riktlinje 34 – Företagsledningens åtgärder

1.95. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, om

det använder en längre tidsperiod än ett år i sin interna modell, tar hänsyn till företagsledningens åtgärder vid beräkning av solvenskapitalkravet och säkerställer att sådana åtgärder är modellerade på ett realistiskt och rimligt sätt och påverkar balansräkningen i solvenshänseende mellan $t=0$ och $t=1$.

- 1.96. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning, enligt syftet med dessa riktlinjer, om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att de allmänna principerna för värdering av tillgångar och skulder gäller vid $t=1$ när man tar hänsyn till företagsledningens åtgärder som påverkar balansräkningen för solvensändamål.

Riktlinje 35 – Flera approximationer

- 1.97. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, om det har flera olika approximationer, bedömer om det förekommer någon samverkan mellan dessa approximationer som uttryckligen måste tas med i beräkningen.

Kapitel 8: Resultatanalys

Riktlinje 36 – Definition av vinst och förlust i resultatanalysen

- 1.98. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget förklarar källorna till vinst och förlust i resultatanalysen under perioden i fråga, i
- a) primärkapitalet, eller
 - b) andra monetära belopp som tillämpas av den interna modellen för att fastställa förändringar i primärkapitalet, såsom den faktiska förändringen av det ekonomiska kapitalet.
- 1.99. Slutligen, resultatanalysen bör utesluta förändringar som är hänförliga till anskaffning av ytterligare kapitalbasmedel, återbetalning eller inlösen av dessa medel och fördelningen av kapitalbasmedel.
- 1.100. Om försäkringsföretaget använder en annan variabel än primärkapitalet i sin interna modell bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget använder denna variabel i resultatanalysen.
- 1.101. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkringsföretaget genom resultatanalysen identifierar hur förändringar av riskdrivarna hänger samman med förändringar av den variabel som ligger till grund för den prognostiserade sannolikhetsfördelningen.

Riktlinje 37 – Tillämpning av resultatanalysen

1.102. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att resultatanalysen är förenlig med den avsedda tillämpningen av resultatanalysen för uppfyllande av användningskraven och i valideringsprocessen.

Riktlinje 38 – Tillämpning av resultatanalysen och validering

1.103. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att information från resultatanalysen om hur modellen har fungerat tidigare kommer att användas i företagets regelbundna valideringscykel.

Kapitel 9: Validering

Riktlinje 39 – Styrdokument för validering och valideringsrapport

1.104. Under förhandsgranskningsprocessen bör de behöriga nationella myndigheterna bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att det styrdokument för validering det fastställer minst innehåller

- a) vilka processer, metoder och verktyg som används för att validera den interna modellen samt deras syften,
- b) med vilken frekvens regelbundna valideringar bör genomföras av den interna modellens olika delar, och vilka omständigheter som medför kompletterande valideringar,
- c) vilka personer som ansvarar för varje valideringsuppgift, och
- d) förfarandet då valideringsprocessen för modellen resulterar i att problem med den interna modellens tillförlitlighet upptäcks och den beslutsprocess som används för att komma till rätta med dessa problem.

1.105. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget dokumenterar resultaten av valideringen, slutsatserna och konsekvenserna i en valideringsrapport.

1.106. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i denna rapport hänvisar till de uppgiftssammanställningar för valideringen som avses i riktlinje 50 och godkännandet från de viktigaste deltagarna i processen.

Riktlinje 40 – Valideringens omfattning och syfte

1.107. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget när det specificerar den omfattning och det syfte som valideringen kommer att ha, tydligt anger det specifika syftet med valideringen av de olika delarna av den interna modellen.

- 1.108. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur väl valideringens omfattning täcker både kvalitativa och kvantitativa aspekter av den interna modellen.
- 1.109. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget när det överväger vilken omfattning valideringen kommer att ha, förutom att beakta valideringen av de olika delarna av den interna modellen också beaktar valideringen av modellen i dess helhet och i synnerhet om den beräknade prognostiserade sannolikhetsfördelningen kan säkerställa att de lagstadgade kapitalkraven inte blir materiellt felaktiga.

Riktlinje 41 – Materialitet

- 1.110. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget beaktar materialiteten i den del av den interna modellen som valideras, inte bara enskilt utan också i kombination med andra, när materialitet används för att avgöra omfattningen av valideringsåtgärderna.
- 1.111. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inte validerar specifika enskilda delar av den interna modellen med stor noggrannhet på grund av att de saknar materialitet bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om, på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ändå beaktar att dessa delar sammantagna kan vara materiella när det beslutar hur dessa delar bör valideras på ett passande sätt.
- 1.112. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur företaget beaktar känslighetstester när det tar ställning till materialitet i samband med validering.

Riktlinje 42 – Valideringens kvalitet

- 1.113. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget specificerar alla kända begränsningar för den använda valideringsprocessen.
- 1.114. Om det finns begränsningar för valideringen av delar som omfattas av valideringsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är medvetet om dessa och dokumenterar dem.
- 1.115. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att det uttryckligen framgår av bedömningen av valideringsprocessens kvalitet under vilka omständigheter valideringen är otillräcklig.

Riktlinje 43 – Styrningen av valideringsprocessen

- 1.116. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om vilken styrning försäkrings- eller

återförsäkringsföretaget har för kommunikationen av resultaten från valideringen.

- 1.117. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget internt skapar och kommunicerar en övergripande uppfattning om slutsatserna från valideringsprocessen.
- 1.118. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i förväg fastställer kriterier för att avgöra om resultaten, eller delar av resultaten, av valideringen behöver kommuniceras vidare i försäkringsföretaget.
- 1.119. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om huruvida försäkrings- eller återförsäkringsföretaget specificerar vid vilka omständigheter resultaten från valideringsprocessen kommuniceras vidare i företaget, och om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tydligt har definierat och fastställt denna kommunikationsväg på ett sådant sätt att valideringsprocessen fortsatt är oberoende.
- 1.120. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur styrdokumentet för valideringen som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget fastställer anger hur resultaten av de olika valideringsverktygen rapporteras, både när det gäller normal validering och ytterligare validering som satts igång av speciella omständigheter, samt hur de används om tester visar att den interna modellen inte fungerar som avsett.

Riktlinje 44 – Roller i valideringsprocessen

- 1.121. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att riskhanteringsfunktionen fullgör sina övergripande skyldigheter enligt artikel 44 i Solvens II-direktivet, inklusive skyldigheten att säkerställa att de olika uppgifterna i valideringsprocessen utförs, om andra parter än riskhanteringsfunktionen medverkar till att utföra vissa uppgifter i processen.
- 1.122. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget formellt förklarar vilka roller olika parter har i valideringsprocessen.
- 1.123. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur fördelningen av uppgifterna i hela valideringsprocessen omfattas av det styrdokument för validering som försäkringsföretaget fastställer.

Riktlinje 45 – Oberoende i valideringsprocessen

- 1.124. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretagets riskhanteringsfunktion, för att säkerställa att den interna modellen utvärderas objektivt, tillser att valideringsprocessen genomförs oberoende av utvecklingen och användningen av modellen samt att de uppgifter som anges i

styrdokumentet för valideringen är sådana att valideringsprocessen är och förblir oberoende.

1.125. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, när det fastställer vilka parter som utför uppgifterna i valideringsprocessen, tar hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten hos företagets risker, de medverkande personernas funktioner och kompetens, företagets interna organisation och dess företagstyrningssystem.

Riktlinje 46 – Särdrag hos gruppinterna modeller

1.126. Under förhandsgranskningsprocessen av en gruppintern modell bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget beaktar valideringen av den interna modellen i samband med beräkningen av solvenskapitalkravet för både gruppen och de anknutna företagen där solvenskapitalkravet beräknas med den gruppinterna modellen, samt hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget uttrycker detta övervägande i det styrdokumentet för valideringen som fastställts för den gruppinterna modellen.

1.127. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur företaget med ägarintresse och de anknutna företagen för vilka solvenskapitalkravet kommer att beräknas med den interna modellen fastställer ett gemensamt styrdokumentet för valideringen som omfattar valideringen för såväl för gruppen som för enskilda företag.

Riktlinje 47 – Verktyg

1.128. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att de verktyg för kvalitativ och kvantitativ validering det använder är lämpliga och tillförlitliga när det gäller att validera den interna modellen för intern användning såväl som för beräkning av solvenskapitalkravet.

1.129. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur väl försäkrings- eller återförsäkringsföretaget förstår de valideringsverktyg det använder och om det visar förståelse för att olika verktyg har olika egenskaper och begränsningar.

1.130. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget överväger vilka valideringsverktyg eller kombinationer av sådana som lämpar sig bäst för valideringens syfte och omfattning enligt det styrdokumentet för valideringen som det fastställer.

1.131. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget går till väga för att införa en process för val av lämpliga valideringsverktyg i syfte att säkerställa en stabil valideringsprocess. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget dokumenterar

denna process och att det minst beaktar följande egenskaper vid valet av valideringsverktyg:

- a) Komplexiteten: valideringsverktyg kan bygga på allt från förenklad teknik till sofistikerade metoder.
- b) Arten: kvalitativa eller kvantitativa valideringsverktyg eller en kombination av dessa.
- c) Nödvändig kunskap: den kunskap som de personer som genomför valideringen behöver besitta.
- d) Oberoende: den grad av oberoende som de personer som genomför valideringen behöver besitta.
- e) Nödvändig information: potentiella begränsningar av mängden eller typen av information som är tillgänglig för extern eller intern validering.
- f) Valideringscykeln: olika valideringsverktyg relevanta för varje viktigt antagande som sker på olika stadier, från utvecklingen av den interna modellen till införandet och användningen av den.

Riktlinje 48 – Stresstester och scenarieanalyser

1.132. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget använder stresstester och scenarieanalyser som en del av valideringen av den interna modellen.

1.133. De nationella behöriga myndigheterna bör i synnerhet bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att de stresstester och scenarieanalyser det använder täcker de relevanta riskerna samt övervakas över tid.

Riktlinje 49 – Användning av verktygen

1.134. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kan förklara vilka delar av den interna modellen som valideras med vart och ett av de använda valideringsverktygen och varför dessa valideringsverktyg lämpar sig för detta speciella syfte genom att åtminstone beskriva

- a) materialiteten i den del av modellen som valideras,
- b) den nivå på vilken verktyget kommer att användas för enskilda risker via modelldelar till portföljer, affärsenheter och aggregerade resultat,
- c) syftet med valideringsuppgiften, och
- d) det förväntade resultatet av valideringen.

Riktlinje 50 – Uppgiftssammanställningar för valideringen

1.135. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att de valda data och expertbedömningar som används i valideringsprocessen möjliggör en grundlig validering av den interna modellen under en mängd olika omständigheter som inträffat eller kan komma att inträffa.

Kapitel 10: Dokumentation

Riktlinje 51 – Kontrollförfaranden

1.136. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att dokumentationen om den interna modellen är aktuell och regelbundet ses över.

1.137. De nationella behöriga myndigheterna bör i synnerhet bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget går till väga för att minst införa

- a) ett effektivt kontrollförfarande för dokumentationen av den interna modellen,
- b) ett versionskontrollförfarande för dokumentationen av den interna modellen, och
- c) ett tydligt referenssystem för dokumentation av den interna modellen, vilket bör användas i en dokumentationsförteckning.

Riktlinje 52 – Dokumentation av metoderna

1.138. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget producerar en dokumentation som är tillräckligt detaljerad för att ge en god förståelse av de metoder och tekniker som används i den interna modellen och minst innehåller

- a) de underliggande antagandena,
- b) dessa antagandens tillämplighet i förhållande till försäkringsföretagets riskprofil, och
- c) eventuella brister i metoden eller tekniken.

1.139. Detta gäller också om en metod eller teknik som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget använder i den interna modellen dokumenteras av en extern part.

1.140. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget när det dokumenterar den teori, de antaganden samt den matematiska och empiriska grund som lett fram till den

interna modellens utformning, i enlighet med artikel 125.3 i Solvens II-direktivet, inkluderar viktiga steg i utvecklingen av metoderna om den är tillgänglig, liksom andra metoder som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har övervägt men beslutat att inte använda.

Riktlinje 53 – Omständigheter under vilka den interna modellen inte fungerar effektivt

1.141. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i sin dokumentation inkluderar en övergripande sammanfattning av de materiella bristerna i den interna modellen, sammanställda i ett enda dokument, som minst innehåller följande punkter:

- a) De risker som inte omfattas av den interna modellen.
- b) Begränsningarna i den riskmodellering som används i den interna modellen.
- c) Arten och graden av samt källorna till den osäkerhet som finns kring resultaten från den interna modellen, inklusive resultatens känslighet för de viktigaste antaganden som ligger till grund för den interna modellen.
- d) Bristerna i de data som används i den interna modellen och bristen på data för beräkning av den interna modellen.
- e) De risker som uppstår till följd av att externa modeller och extern data används i den interna modellen.
- f) Begränsningarna av den informationsteknik som används i den interna modellen.
- g) Begränsningarna i styrningen av den interna modellen, och
- h) Det arbete som har genomförts för att identifiera bristerna i modellen och eventuella planer på förbättringar.

Riktlinje 54 – Lämpligheten för mottagarna

1.142. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget överväger att dokumentera den interna modellen i flera nivåer och anpassa den till de olika användningsområdena och målgrupperna.

Riktlinje 55 – Användarhandledningar eller processbeskrivningar

1.143. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som en del av sin dokumentation av den interna modellen utformar användarhandledningar eller processbeskrivningar för användningen av den interna modellen som är tillräckligt detaljerade så att en kunnig tredje part kan använda den interna modellen.

Riktlinje 56 – Dokumentation av modellens utdata

1.144. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget dokumenterar och bevarar de utdata från modellen som behövs för att uppfylla kraven i artikel 120 i Solvens II-direktivet, dock inte nödvändigtvis i ett enda dokument.

Riktlinje 57 – Programvara och plattformar för modellering

1.145. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkringsföretaget i sin dokumentation lämnar information om den programvara, de plattformar för modellering och de maskinvarusystem som används i den interna modellen.

1.146. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkringsföretaget när programvara, plattformar för modellering och maskinvarusystem används lämnar tillräcklig information i dokumentationen för att kunna bestämma och motivera användningen av dessa, och så att de nationella behöriga myndigheterna kan bedöma lämpligheten hos dem.

Kapitel 11: Externa modeller och data

Riktlinje 58 – Externa data

1.147. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget utifrån egenskaper hos externa data kan visa en lämplig grad av förståelse för särdragen hos externa data som används i den interna modellen, däribland materiella omvandlingar, omskalning, cykliska variationer och annan bearbetning av externa data.

1.148. De nationella behöriga myndigheterna bör i synnerhet bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget åtminstone

- a) förstår egenskaper och begränsningar eller andra särdrag hos externa data,
- b) utvecklar processer för att identifiera saknade externa data och andra begränsningar,
- c) förstår de approximationer och den bearbetning som sker om externa data saknas eller är otillförlitliga, och
- d) utvecklar processer för att genomföra regelbundna överensstämmelsekontroller inklusive jämförelser med andra relevanta källor i den utsträckning data är rimligen tillgänglig.

Riktlinje 59 – Kunskap om den externa modellen

1.149. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget visar att alla parter som använder en extern modell har tillräckligt med kunskaper

om de delar av den externa modellen som är relevanta för dem samt om antaganden och tekniska och operativa aspekter.

1.150. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget särskilt uppmärksammar delar av den externa modellen som är mer relevanta för dess riskprofil.

Riktlinje 60 – Översyn av valet av extern modell och externa data

1.151. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med jämna mellanrum beaktar sina skäl till att välja en viss extern modell eller vissa uppsättningar av externa data.

1.152. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i allt för hög utsträckning förlitar sig på en leverantör och om företaget utvecklar planer att minska påverkan av eventuella brister hos leverantören.

1.153. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget uppmärksammar eventuella uppdateringar av den externa modellen eller av data som medför att företaget bättre kan bedöma sina risker.

Riktlinje 61 – Integration med ramen för den interna modellen

1.154. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget visar att tillvägagångssättet för att införliva en extern modell i den interna modellens ramverk är lämpligt, inklusive de tekniker, data, parametrar och antaganden som företaget använder samt utdata från den externa modellen.

Riktlinje 62 – Validering

1.155. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget genomför sin egen validering av de materiella antaganden i den externa modellen som är relevanta för dess riskprofil och om processen för att införliva den externa modellen och externa data i sina processer och den interna modellen.

1.156. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget bedömer lämpligheten i att välja eller utesluta tillgängliga delar eller alternativ av den externa modellen.

1.157. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som en del av sin egen validering beaktar lämplig information och i synnerhet den analys som säljaren eller annan tredje part genomför, samt när detta sker, hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att

- a) valideringsprocessens oberoende av utvecklingen och användningen av den interna modellen inte äventyras,
- b) den överensstämmer med den valideringsprocess som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget fastställer och tydligt beskriver i sitt styrdokument för validering, och
- c) eventuella implicita eller explicita systematiska avvikelser i den analys som säljaren eller annan tredje part utför tas med i beräkningen.

Riktlinje 63 – Dokumentation

1.158. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget visar att dokumentationen av externa modeller och data följer normerna för dokumentationen.

1.159. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget producerar dokumentation om åtminstone följande:

- a) De aspekter av den externa modellen och externa data som är relevanta för dess riskprofil.
- b) Införlivandet av den externa modellen och externa data med dess egna processer och den interna modellen.
- c) Införlivandet av uppgifter, i synnerhet indata, för den externa modellen eller utdata från den externa modellen med dess egna processer och den interna modellen.
- d) Externa data som används i den interna modellen och deras källa och användning.

1.160. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, som en del av sin egen dokumentation, utnyttjar dokumentation producerad av säljare och tjänsteleverantörer bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att dess förmåga att följa normerna för dokumentationen inte äventyras.

Riktlinje 64 – De nationella behöriga myndigheternas förhållande till säljare av externa modeller

1.161. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kan fullfölja ansvaret för att uppfylla sina förpliktelser avseende den interna modellen och den del som den externa modellen eller externa data utgör av den interna modellen och i efterlevnaden av andra krav.

1.162. De nationella behöriga myndigheterna bör klargöra för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget att eventuella kontakter mellan de nationella behöriga myndigheterna och säljare av externa modeller i samband med de nationella

behöriga myndigheternas granskningar av modellerna inte innebär att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget befrias från att visa att den externa modellen uppfyller kraven för den interna modellen.

1.163. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur en extern modell används i varje enskild förhandsgranskningsprocess.

1.164. De nationella behöriga myndigheterna bör klargöra för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget att de kommer att avslå ansökningar om användning av externa modeller om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inte lämnar den specifika information som krävs av de nationella behöriga myndigheterna för att kunna bedöma ansökningarna.

Riktlinje 65 – Tjänsteleverantörernas roll när externa modeller och data används

1.165. Under förhandsgranskningsprocessen bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget använder ett uppdragsavtal när det väljer att inte hantera den externa modellen själv.

1.166. På samma sätt bör de nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget genom ett uppdragsavtal ger en tjänsteleverantör i uppdrag att utföra vissa arbetsuppgifter som har samband med externa data.

1.167. De nationella behöriga myndigheterna bör klargöra för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget att det inte bör betrakta sådana uppdragsavtal som skäl för att inte behöva visa att den interna modellen uppfyller kraven.

1.168. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget säkerställer att ett uppdragsavtal som rör användningen av en intern modell eller utförandet av arbetsuppgifter som har ett samband med externa data, med tillämpning av kraven i artikel 49 i Solvens II-direktivet, klargör parternas skyldigheter.

1.169. De nationella behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur försäkrings- eller återförsäkringsföretaget behåller det övergripande ansvaret, oberoende av vilken part som faktiskt utför de arbetsuppgifter som sammanhänger med den tillhandahållna tjänsten.

Kapitel 12: Tillsynskollegiernas funktion under förhandsgranskningsprocessen av gruppintern modell

Riktlinje 66 – Skapa en uppfattning om den interna modellens omfattning under förhandsgranskningsprocessen av gruppinterna modeller

1.170. Under förhandsgranskningsprocessen av en gruppintern modell bör grupp tillsynsmyndigheten, de övriga involverade nationella behöriga myndigheterna och övriga nationella behöriga myndigheter identifierade av

tillsynskollegiet, skapa sig en uppfattning om lämpligheten av den interna modellen, och de bör åtminstone beakta

- a) de anknutna företagens betydelse i gruppen för gruppens riskprofil,
- b) de anknutna företagens riskprofil i gruppen, i förhållande till gruppens övergripande riskprofil,
- c) i tillämpliga fall gruppens övergångsplan för att i ett senare skede utvidga modellens omfattning och tidsplanen för detta,
- d) lämpligheten i den standardformel eller annan intern modell vid förhandsgranskning som kommer att användas för beräkning av solvenskapitalkrav för anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av den interna modellen, och
- e) lämpligheten i den standardformel eller annan intern modell vid förhandsgranskningen som kommer att användas för beräkning av solvenskapitalkrav för anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag som tillhör gruppen men som inte omfattas av den gruppinterna modellen.

1.171. När grupp tillsynsmyndigheten och de övriga involverade nationella behöriga myndigheterna bildar sig en uppfattning om lämpligheten i att undanta anknutna företag i gruppen från den interna modellens omfattning bör de bedöma om detta kan leda till

- a) en olämplig fördelning av kapitalbasen baserad på enskilda företags solvenskapitalkrav snarare än på deras bidrag till gruppens riskprofil,
- b) inkonsekvenser till följd av att den interna modellen används för att beräkna gruppens solvenskapitalkrav och att standardformeln eller en annan intern modell för vilken förhandsgranskning söks används av ett anknutet företag i gruppen för att beräkna dess solvenskapitalkrav,
- c) svagheter i gruppens och anknutna företags riskhantering i gruppen till följd av den interna modellens begränsade omfattning, eller
- d) ett solvenskapitalkrav för gruppen som inte överensstämmer med gruppens riskprofil.

Riktlinje 67 – Uppgifter för grupp tillsynsmyndigheten och de övriga involverade nationella behöriga myndigheterna som medverkar i förhandsgranskningsprocessen av gruppinterna modeller

1.172. Under förhandsgranskningsprocessen för en gruppintern modell bör grupp tillsynsmyndigheten och de övriga involverade nationella behöriga myndigheterna komma överens om hur uppgifter bör fördelas mellan de olika involverade nationella behöriga myndigheterna så effektivt och ändamålsenligt som möjligt.

1.173. Grupptillsynsmyndigheten bör i samråd med de övriga involverade nationella behöriga myndigheterna dokumentera den överenskomna fördelningen av uppgifterna och utarbeta en arbetsplan samt kommunikationsregler som de bör följa.

1.174. Om en gruppintern modell definierad i artikel 231 i Solvens II-direktivet används bör grupptillsynsmyndigheten och de andra nationella behöriga myndigheterna överväga att i arbetsplanen inkludera speciella förberedelser för att fördela uppgifter och kommunikationsregler mellan sig.

1.175. I tillämpliga fall bör grupptillsynsmyndigheten uppdatera arbetsplanen i samråd med de övriga involverade behöriga nationella myndigheterna.

1.176. Grupptillsynsmyndigheten bör säkerställa att arbetsplanen innehåller en tidplan samt de viktigaste stegen och förväntade resultaten under förhandsgranskningsprocessen.

1.177. Grupptillsynsmyndigheten bör säkerställa att arbetsplanen minst

- a) anger när och hur de övriga involverade behöriga nationella myndigheterna kommer att tillfrågas och medverka i förhandsgranskningsprocessen,
- b) anger när och hur de övriga nationella behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet kommer att tillåtas medverka i förhandsgranskningsprocessen, med hänsyn till att deras medverkan kommer att begränsas till att kartlägga och förebygga situationer där materiella underskattningar av gruppens risker skulle kunna bli resultatet om delar av verksamheten utesluts från den interna modellens omfattning, eller där den interna modellen skulle kunna komma i konflikt med en annan intern modell för vilken förhandsgranskning söktes vilken kommer att användas för att beräkna solvenskapitalkravet för något av försäkrings- eller återförsäkringsföretagen i gruppen, och
- c) anger prioriteringar för bedömningen med hänsyn till den interna modellens omfattning, särdragen hos varje anknutet företag i gruppen, gruppens och de anknutna företagens i gruppen riskprofil samt tillgänglig och relevant information om den interna modellen.

1.178. När en involverad behörig nationell myndighet påträffar ett materiellt problem i förhandsgranskningsprocessen bör grupptillsynsmyndigheten och de övriga involverade myndigheterna meddelas detta så snart som möjligt.

Riktlinje 68 – Gemensamma platsundersökningar under förhandsgranskningsprocessen av gruppinterna modeller

1.179. Under förhandsgranskningsprocessen för en gruppintern modell bör grupptillsynsmyndigheten och de övriga involverade nationella behöriga myndigheterna föreslå och diskutera när och hur gemensamma

platsundersökningar bör genomföras i syfte att verifiera uppgifter om förhandsgranskningsprocessen och säkerställa att den är ändamålsenlig.

- 1.180. En behörig nationell myndighet som föreslår en gemensam platsundersökning bör informera grupp tillsynsmyndigheten om undersökningens omfattning och syfte, med hänsyn till de mål för de gemensamma platsundersökningar i samband med förhandsgranskningsprocessen som de involverade nationella behöriga myndigheterna har fastställt.
- 1.181. Därefter bör grupp tillsynsmyndigheten meddela de övriga involverade nationella behöriga myndigheterna som medverkar i förhandsgranskningsprocessen, Eiopa och vid behov nationella övriga behöriga myndigheter i tillsynskollegiet, de nationella behöriga tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen för betydande filialer enligt artikel 248.3 i Solvens II-direktivet samt de nationella behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av andra filialer.
- 1.182. När de nationella behöriga myndigheter som kommer att medverka i den gemensamma platsundersökningen har identifierats, bör dessa diskutera och komma överens om den slutliga omfattningen, syftet samt utformningen och fördelningen av uppgifter under undersökningen.
- 1.183. Om den nationella behöriga myndighet som organiserar platsundersökningen är en annan än grupp tillsynsmyndigheten bör grupp tillsynsmyndigheten förses med relevant dokumentation.
- 1.184. Grupp tillsynsmyndigheten bör ha den relevanta dokumentationen tillgänglig för de involverade nationella behöriga myndigheter som medverkar i förhandsgranskningsprocessen, de övriga nationella behöriga myndigheterna som medverkar i den gemensamma platsundersökningen och för Eiopa. Grupp tillsynsmyndigheten bör förse övriga medlemmar i tillsynskollegiet och deltagarna med en förteckning över den erhållna relevanta dokumentationen och på begäran förse dem med relevant dokumentation.
- 1.185. Med utgångspunkt från en rapport som innehåller de viktigaste iakttagelserna från den gemensamma platsundersökningen bör den nationella behöriga myndighet som organiserat platsundersökningen diskutera resultaten av den gemensamma platsundersökningen med de involverade nationella behöriga myndigheterna och de åtgärder som kommer att vidtas.
- 1.186. Grupp tillsynsmyndigheten bör informera de övriga medlemmarna i tillsynskollegiet om resultatet och åtgärderna inom ramen för de fastställda kommunikationsreglerna inom tillsynskollegiet.

Riktlinje 69 – Granskning på distans avseende interna modeller under förhandsgranskningsprocessen av gruppinterna modeller

- 1.187. Under förhandsgranskningsprocessen av gruppinterna modeller bör de involverade nationella behöriga myndigheterna dela med sig av och diskutera de viktigaste resultaten av sina granskningar på distans med

grupptillsynsmyndigheten och de övriga involverade nationella behöriga myndigheterna.

1.188. De involverade nationella behöriga myndigheterna bör meddela grupptillsynsmyndigheten och de övriga involverade nationella behöriga myndigheterna vilket tillvägagångssätt de använder vid granskningen av den interna modellens olika delar.

1.189. Om de involverade nationella behöriga myndigheterna i samband med detta upptäcker betydande skillnader mellan tillvägagångssätten bör de diskutera dessa och komma överens om en process som syftar till att utarbeta lämpliga tillvägagångssätt när det anses passande att samordna arbetet.

1.190. De involverade nationella berörda myndigheterna bör överväga att när de finner det lämpligt, meddela de övriga involverade nationella behöriga myndigheterna vilka verktyg och tekniker de använder vid granskningen av den interna modellens olika delar.

Riktlinje 70 – Medverkan av nationella behöriga myndigheter från tredjeländer under förhandsgranskningsprocessen av gruppinterna modeller

1.191. Under förhandsgranskningsprocessen av gruppinterna modeller bör grupptillsynsmyndigheten och de övriga involverade nationella behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om hur och vilka nationella behöriga myndigheter i tredjeländer som bör konsulteras,.

1.192. Innan den nationella behöriga myndigheten i tredjeland konsulteras bör grupptillsynsmyndigheten med stöd av de involverade nationella behöriga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att lagbestämmelserna om konfidentiell information i den rättsstat där den nationella behöriga myndigheten i tredjeland har sitt säte är likvärdiga med de krav på sekretess som finns i Solvens II-regelverket, andra EU-direktiv och nationell lagstiftning som är tillämplig för de involverade behöriga nationella myndigheterna.

Regler om efterlevnad och rapportering

1.193. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i Eiopaförordningen. Behöriga myndigheter ska i enlighet med artikel 16.3 i Eiopaförordningen med alla tillgängliga medel försöka följa dessa riktlinjer och rekommendationer

1.194. Behöriga myndigheter som följer eller tänker följa dessa riktlinjer bör införa dem i sina regelverk eller tillsynsmetodik på lämpligt sätt.

1.195. Behöriga myndigheter ska bekräfta till Eiopa inom två månader efter publiceringen av dessa riktlinjer att de följer eller tänker följa dem och om ej ange skälen för detta.

1.196. Om inget svar har inkommit inom denna tidsfrist ska behöriga myndigheter ej anses följa rapporteringsreglerna.

Slutlig bestämmelse om omprövning

1.197. Dessa riktlinjer ska bli föremål för en omprövning av Eiopa.